

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. P.**, bytom Z., zastúpenej JUDr. E. N., advokátkou v B., proti odporcovi **Mgr. I. D.**, bytom Z., **o neplatnosť výpovede z nájmu bytu**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6 C 54/2007, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. marca 2010 sp. zn. 16 Co 51/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 28. decembra 2009 č.k. 6 C 54/2007-124 zamietol návrh navrhovateľky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. s odôvodnením, že hoci sa na Okresnom súde Zvolen vedie konanie pod sp. zn. 17 C 233/2009 o určenie vlastníckeho práva a vyhlásenie neplatnosti právnych úkonov k bytu č. x na štvrtom poschodí vo vchode č. x bytového domu súp. č. X., na parc. č. X. v k.ú. M., v ktorom konaní navrhovateľka vystupuje ako vedľajší účastník, výsledok uvedeného konania (o určenie vlastníckeho práva) ale nemá vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie navrhovateľky uznesením z 31. marca 2010 sp. zn. 16 Co 51/2010 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil s tým, že v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti ktorého doplnil, že v prípadoch uvedených v § 109 ods. 2 O.s.p. má súd možnosť výberu, či konanie preruší alebo vykoná iné vhodné opatrenia. Rozhodnutie

súdu tu závisí na konkrétnych okolnostiach prípadu. Zo spisu, ani z dôvodov uvádzaných navrhovateľkou v odvolaní, nezistil odvolací súd žiadne relevantné dôvody pre prerušenie konania. Tvrdenie navrhovateľky, že rozhodnutie v konaní, kde vystupuje ako vedľajší účastník, môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej, si odvolací súd neosvojil vychádzajúc zo zistenia, že vo veci 17 C 233/2009 nie je splnená podmienka existencie otázky, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, navrhla ho spolu s uznesením súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie, s poukazom na skutkové okolnosti (ktorým venovala podstatnú časť), navrhovateľka v zásade odôvodnila tým, že zamietnutím jej návrhu na prerušenie konania bola jej postupom oboch súdov nižších stupňov odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko pokračovanie konania o neplatnosť výpovede z nájmu bytu pri súčasne podanom návrhu o určenie vlastníckeho práva a vyhlásenie neplatnosti právnych úkonov malo za následok neprimeraný zásah do práva na súdnu ochranu navrhovateľky, pretože pokiaľ by súd vyslovil, že byty na sídlisku S. nadobudli právni predchodcovia spoločnosti S., s.r.o. (v tomto konaní pôvodne označený odporca – pozn. dovolacieho súdu) na základe absolútne neplatného právneho úkonu, ani spoločnosť S., s.r.o. by nemohla vykonávať práva a povinnosti prenajímateľa vrátane výpovede z nájmu bytu.

Odporca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný

prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné, sa dovolací súd zameral predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľka v dovolaní namietala.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

K odňatiu možnosti navrhovateľky pred súdom konať k zásahu do jej práva na súdnu ochranu malo podľa jej názoru dôjsť nesprávnym rozhodnutím o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Tieto výhrady dovolateľky voči napadnutému rozhodnutiu sa podľa názoru odvolacieho súdu vo svojej podstate týkajú činnosti súdu, v rámci ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Táto činnosť súdu je obsahom právneho posudzovania veci. O nesprávne právne posúdenie veci ide vtedy, ak súd nepoužil náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Dovolací súd so zreteľom na vyššie uvedené zdôrazňuje, že ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba z faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je síce relevantný dovolací dôvod, ktorým možno iba odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p., nebola preukázaná existencia dovolateľkou namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporca, ktorému by podľa

výsledku konania právo na náhradu trov tohto konania vzniklo, návrh na rozhodnutie o trovách nepodal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková